

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ
ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2003

Για σκοπούς-

(α) εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο -

- (i) «Οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας» (ΕΕ L 56 της 04.04.1964, σ. 85), και
- (ii) «Οδηγία 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ .13), και
- (iii) «Οδηγία 72/194/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί επεκτάσεως, στους εργαζομένους που ασκούν το δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ'αυτό ορισμένης εργασίας, του πεδίου εφαρμογής της Οδηγίας της 25ης Φεβρουαρίου 1964 «περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας»» (ΕΕ L 121 της 26.05.1972, σ. 32), και
- (iv) «Οδηγία 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1973 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της

Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών» (ΕΕ L 172 της 28.06.1973, σ.14), και

- (v) «Οδηγία 75/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1974 περί του δικαιώματος των υπηκόων ενός κράτους μέλους να παραμένουν στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους μετά την άσκηση σε αυτό μη μισθωτής δραστηριότητας» (ΕΕ L 14 της 20.01.1975, σ .10), και
- (vi) «Οδηγία 75/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1974 περί επεκτάσεως της ισχύος της Οδηγίας 64/221/ΕΟΚ «περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, στους υπηκόους ενός κράτους μέλους που ασκούν το δικαίωμα παραμονής στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους μετά την άσκηση σε αυτό μη μισθωτής δραστηριότητας»» (ΕΕ L 14 της 20.01.1975, σ.14), και
- (vii) «Οδηγία 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής» (ΕΕ L 180 της 13.07.1990, σ .26), και
- (viii) «Οδηγία 90/365/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων που έχουν παύσει την επαγγελματική τους δραστηριότητα» (ΕΕ L 180 της 13.07.1990, σ .28), και
- (ix) «Οδηγία 93/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής των σπουδαστών» (ΕΕ L 317 της 18.12.1993, σ .59), και

(β) εφαρμογής των πράξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο –

- (i) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 257 της 19.10.1968, σ .2), και

- (ii) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1251/70 της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 1970 περί του δικαιώματος των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας» (ΕΕ L 142 της 30.06.1970, σ .24), και
- (iii) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 312/76 του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί τροποποίησης των διατάξεων περί των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, που περιλαμβάνονται στον κανονισμό ΕΟΚ αρ. 1612/68 «περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας»», και
- (iv) «Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2434/92 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1992 για την τροποποίηση του δεύτερου μέρους του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας» (ΕΕ L 245 της 26.08.1992, σ .1),

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Ελεύθερης Διακίνησης και Διαμονής των Υπηκόων των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους Νόμος του 2003.
- Ερμηνεία. 2. Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
- Κεφ. 105. «αρμόδια αρχή» σημαίνει τους λειτουργούς μεταναστεύσεως και τον Τμηματάρχη, όπως αυτοί καθορίζονται στους περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμους του 1972 έως 2002 και τους Κανονισμούς που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτών.
 - 2 του 1972
 - 54 του 1976
 - 50 του 1988
 - 197 του 1989

100(I) του 1996
43(I) του 1997
14(I) του 1998
22(I) του 2001
164(I) του 2001
88(I) του 2002
220(I) του 2002.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα

Τρίτο (I):
22.12.1972.
23.11.1984
27.12.1986
30.01.1987
11.11.1988
18.05.1990
17.04.1991
08.11.1991
15.04.1994
06.12.1996
21.07.2000
31.12.2001
26. 7.2002.

«ασφάλιση υγείας» σημαίνει τη διευθέτηση ή ύπαρξη εξασφάλισης για κάλυψη των εξόδων νοσηλείας και θεραπείας όλων των ασθενειών εντός της Δημοκρατίας είτε η ασφάλιση αυτή προέρχεται από δημόσια ασφαλιστικά ταμεία κρατών μελών είτε από ιδιωτική διευθέτηση τέτοιας ασφάλισης.

«επαρκείς πόροι» σημαίνει τους πόρους που πρέπει να κατέχει υπήκοος κράτους μέλους και οι οποίοι πρέπει να υπερβαίνουν το επίπεδο των πόρων μέχρι του οποίου η Δημοκρατία μπορεί να χορηγεί δημόσιο βοήθημα σε Κύπριο υπήκοο, λαμβάνοντας υπόψη την προσωπική του κατάσταση.

«εργαζόμενος» σημαίνει εργαζόμενο κατά την έννοια του άρθρου 39 της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

«σπουδαστής» σημαίνει πρόσωπο το οποίο είναι εγγεγραμμένο σε αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα στη Δημοκρατία, για σκοπούς παρακολούθησης επαγγελματικής εκπαίδευσης·

«σύζυγος» δεν περιλαμβάνει μέρη σε εικονικό γάμο·

«Τμήμα Εργασίας» σημαίνει το Τμήμα Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και περιλαμβάνει τα κατά τόπους Επαρχιακά Γραφεία Εργασίας·

«Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων» σημαίνει το Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εσωτερικών υπό την ιδιότητά του ως Πρώτου Λειτουργού Μεταναστεύσεως δυνάμει των περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμων του 1972 έως 2002 και των Κανονισμών που έχουν εκδοθεί δυνάμει αυτών, και περιλαμβάνει οποιοδήποτε, για το σκοπό αυτό, δεόντως εξουσιοδοτημένο υπάλληλο.

Πεδίο
εφαρμογής·

3. Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται στους υπηκόους των κρατών μελών, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, όπως αυτά καθορίζονται στον παρόντα Νόμο.